

din parohia sa *laboratorul* în care să se experimenteze toate măsurile de ordin cultural-misionar, pe care Centrul Eparhial le concepe și pe care protopopul este dator a le difuza în parohie. Preoții să poată găsi în parohia protopopului realizările pastorale recomandate altora. Altfel, niciun ecou nu va avea difuzarea ordinilor date de Centru. Cine stă în fruntea preoților, trebuie să se dovedească cu merite de frunte și prin realizările parohiei sale, care se cuvine a fi model pe protopopiat. De aci începe autoritatea morală a protopopului, pe care noi îl vrem cât mai impunător prin pregătire, viață și activitate.

2. *Legătura protopopului cu Centrul Eparhial.* Protopopul, fiind organ de imediată legătură cu conducerea centrală și persoana care se bucură de toată încrederea Centrului conducător, trebuie să păstreze cea mai vie, cea mai curată, cea mai neîntreruptă, cea mai duhovnicească legătură cu Centrul, dela care primește toate dispozițiile ce se cer împlinite pe teren. Cutia de rezonanță a Centrului Eparhial este Centrul protopopesc. Și tot Centrul protopopesc este trâmbița care difuzează ordinele Centrului Eparhial. Operă cultural-misionară pe teren nu se poate face decât atât cât Protopopul este un devotat al centrului Eparhial și un cât mai inflăcărât misionar creștin. Numai prin astfel de legături se poate asigura un succes pastoral în protopopiatul respectiv. Cea mai mică defecțiune în raporturile protopopului cu Centrul Eparhial, și mai ales cu Chiriarhul respectiv, tulbură sufletele preoților și anulează orice început de îndreptare și de îmbunătățire a vieții pastorale dintr'un protopopiat.

3. *Legătura protopopului cu preoții și cântăreții.* Pentru ca un program de lucru, întocmit de Centrul Eparhial, pentru parohii, să poată fi aplicat, trebuie ca protopopul să aibă cu slujitorii Bisericii (preoți și cântăreți), nu raporturi de intimitate dizolvantă a autorității, nici de rigiditate, care ridică zid de ghiață între conduși și conducători, ci raporturi de frățietate creștină, care topește distanțele, dar nu confundă rolurile. În felul

acesta, circularele Centrului protopopesc nu slăbesc fiorul ordinului inițial al Centrului Eparhial, ci dimpotrivă: îl amplifică și-l tonifică cu nota personală a protopopului, care, însușindu-și dispoziția Centrului, se transformă în fidel trâmbițitor nu numai al ordinului formal, care astfel n'are nicio putere, ci și al duhului din ordin, care dă viață.

4. *Datoria capitală a protopopului.* Să cultive cu toată sfințenia și să asigure, prin grijă deosebită, cele mai bune legături între parohie și Episcopie, neapăsând *niciodată* pe nimeni din cei vrednici, neacoperind *niciodată* pe nimeni din cei cu scăderi, neștirbind cu *nimic* autoritatea superioară, neascunzând *nimic* față de Centrul conducător. Protopopul nu-și consolidează situația, nu-și sporește creditul moral, nu-și asigură raporturi normale nici cu Centrul Eparhial, nici cu slujitorii altarelor, dacă învâluie în anonim pe preoții și cântăreții buni, sau dacă ascunde scăderile celor cu scăderi. Numai cu această ținută, protopopul își sporește și menține autoritatea sa și-și justifică rolul său. Numai așa are rezonanță orice ordin transmis preoților și cântăreților și numai așa se poate nădăjdui la crearea unui climat spiritual cu totul înalt, în corpul slujitorilor Bisericii. Toate celelalte: inspecții, consfătuiri, răspândiri de cărți, convorbiri personale, etc., etc., capătă valoare deosebită numai dacă sunt susținute de această ținută a protopopului.

5. *Raporturile protopopului cu celelalte autorități.* Orice protopop reprezintă pe Chiriarhul său în legăturile cu celelalte autorități. Așa fiind, se cuvine ca el, protopopul, să păstreze cele mai bune legături cu toți șefii de autorități, atât pentru a nu știrbi cu nimic autoritatea centrală pe care o reprezintă, cât și pentru a-și consolida autoritatea sa. Orice cuvânt, orice gest, orice atitudine a protopopului să fie o tălmăcire a vrierilor Chiriarhului pe care-l reprezintă. Protopopul poate și trebuie să îndeplinească și un rol de misionar creștin printre șefii de autorități civile sau militare. Ființa protopopului să emane prisos de duh misionar oriunde s'ar afla.

Din aceste câteva trăsături, se poate lesne înțelege ce vrea Centrul Eparhial dela un protopop, pentru ca protopopul să se poată bucura de prețuirea Centrului Eparhial, de ascultarea Centrului parohial, de res-

pectul tuturor șefilor de autorități, de atențiunea poporului și mai ales de pacea în suflet pe care și-o dă numai conștiința datoriei împlinite.

Preotul Marin S. Diaconescu
(Buletinul Eparhiei Argeșului).

APOSTOLUL DUMINECII

Și s'au numit creștini

Fapte 11, 19—30.

Creștini sunt acei oameni care cred și mărturisesc că Iisus e Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu. Creștini sunt acei oameni care s'au botezat în Hristos și s'au îmbrăcat în Hristos. Creștinătatea unui om nu o dovedește cartea de botez, ci faptele cele bune. Nu e destul să fii botezat în numele lui Hristos ca să fii cu adevărat creștin. Botezul nu-ți dă decât dreptul de-a deveni creștin. Cei ce se mândresc cu numele de creștin, niciunul nu e creștin.

Numele de creștin e nume frumos, e nume mare, e nume sfânt. Și până să ajungi să te poți numi pe drept cuvânt creștin, trebuie să treci prin multe încercări și prin multe greutăți. Mai întâi de toate creștin înseamnă om nou. Creștinul nu are nicio legătură cu păgânul, cu omul cel vechiu, rob al trupului. Creștin înseamnă om curat. Niciun păcat nu e îngăduit să i murdărească sufletul. Creștin înseamnă om de omenie, care în orice împrejurare spune numai adevărul. Chiar atunci când acest adevăr e împotriva lui, căci adevărul lui Hristos e mai presus de interesele cele omenești. Minciuna nu e cunoscută de omul creștin. Creștin înseamnă apoi om drept. Cine face vreo nedreptate fratelui său nu e creștin. Nu e lucru ușor să fii drept în toată vremea și cu gândul și cu vorba și cu fapta. Dar de voim, mâna Domnului va fi cu noi și harul cel sfânt ne va lumina ca să putem rămânea mereu dreți. Creștin mai înseamnă om pașnic. Urmasul lui Hristos e un neobosit și neînfricat propovăduitor al păcii. Nici ura, nici gâlceava și nici bătaia n'au loc în inima creștinului. Afară de acestea creștin înseamnă om de bună credință. Ispitele cele diavolești, îndoielile cele omenești și amăgirile cele lumești se izbesc și se frâng de piatra credinței drepte și statornice. Ucenicul lui Hristos își face din credință o punte pe care urcă de pe pământ la cer. Creștinul crede cu tot sufletul și mărturisește cu toată inima, că toate câte ne-a spus și ne-a învățat Iisus sunt și bune, și drepte, și

adevărate, și sfinte. Dela această credință nici moartea nu-l poate abate.

Creștinul are un singur scop în viață: mântuirea. Pentru el tot ce nu ține de mântuire sunt lucruri zadarnice. Pentru omul creștin, viața aceasta prețuiește atât, cât a făcut pentru mântuirea sufletului. Lupta creștinului se dă pentru mântuirea sufletului din robia păcatului. Creștinul nu-și adună comori pe pământ, ci în cer. Ba dimpotrivă, se lapadă de pământ, ca să primească cerul. Se lapadă de lumea aceasta ca să primească lumea cealaltă. Se lapadă de sine ca să câștige pe Dumnezeu.

Impotriva răutății lumii acesteia creștinul nu luptă cu arme omenești careucid. Arma creștinului e cuvântul lui Dumnezeu, care se găsește în Evanghelia Domnului. Ajutorului omenesc nu se încredințează, ci ajutorul cel mare și puternic al creștinului e Duhul sfânt, care îi luminează mintea, îi întărește credința și îi dă înțelepciunea cea adevărată căreia nimeni nu-i poate sta împotriva. Toate aceste neprețuite daruri cerul le trimite creștinului pe aripi de rugăciune, izvorită din inimă înfrântă și smerită.

În drumul lui spre cer, creștinul trebuie să fie plin de însuflețire ca un proroc, osârduitor ca un apostol, curajos ca un mucenic, răbdător ca un sfânt, plin de dragoste și de înțelepciune ca Hristos. Numai făcând unele ca acestea va fi un om întreg, deplin și creștin.

Cine nu e așa, să nu se mai mândrească că e creștin.

Pr. TEODOR CICEU

La Catedrala noastră din Cluj sunt vacante următoarele posturi: Un post de diacon și un post de canonic.

Candidații își vor înainta cererile lor înzestrate cu actele necesare P. V. Consiliu Eparhial până cel mai târziu la data de 31 Maiu a. c. Vor fi preferați monahii.

FOILETON

Biserița din Parcul Sportiv

În cea dintâi Duminecă a lunii Mai, clopotul biseriței din Parcul Sportiv „Regele Mihai I” a început să sune din nou, după o tăcere de mai bine de cinci ani. Glasul lui limpede și vesel a surprins împrejurimile. Florile și arbuștii prea tineri nu-l cunoșteau, nu-l cunoștea nici iarba peluzelor. Dar arborii mai bătrâni l-au recunoscut, și-au adus aminte de el și au tresărit încântați. L-au recunoscut și undele bătrânului Someș, martorul de veacuri al suferințelor și al bucuriilor românești.

Vestea sărbătorii s'a întins, deodată cu svonul de clopot, peste toată grădina. Ziua era frumoasă, o zi de primăvară, cu mult soare și cu mult senin. Departe numai, spre apus, cerul se ținea ușor cu nori dătători de nădejde. În lumina

soarelui și în cântarea voioasă a clopotului, parcul părea într'adevăr renăscut. Verdele ierbii era mai verde ca de obicei, frunzele și florile se scaldau în lumină ca într'o apă de aur. Și nisipul de pe cărări scânteia în razele soarelui, parcă era presărat cu pietre scumpe.

Mai spre o margine a parcului, în loc de frunte totuși, se află biserița spre care duc toate cărările parcului.

E o biseriță originală, construită după un plan ingenios, corespunzând și menirii acestui locaș de închinare, aici într'un stadion sportiv, și caracterelor de temelie ale credinței noastre: biserica nu are pereți. Sfânta slujbă poate fi ascultată de mii de credincioși. Sub acoperișul de șindrilă se adăpostește numai altarul și o mică parte din pronaos. Mai departe, cerul și pământul: sus, drept acoperiș, cerul albastru, jos, sub picioare, pământul înverzit. Candelabru este Sfântul Soare iar coavoarele sunt de iarbă și de flori.

Credința noastră religioasă este atât de înfrățită cu elementele cosmice, încât nici nu se poate despărți de ele. Avem aici, desigur, rezultatul conviețuirii noastre de multe sute de ani cu aceste elemente. Ele sunt prezente în tot ce gândim și în tot ce credem. Omul care se roagă, sub acoperișul cerului, se simte tot așa de aproape de Dumnezeu, ca și cel ce se roagă în biserică. Dacă aude melodiile cântărilor, cuvântul ecteniilor și al Evangheliilor, este tot atât de fericit ca și cel ce stă lângă strană sau lângă altar. De altfel, la praznicele mari din timpul verii, biserițele noastre neîncăpătoare nu cuprind decât o mică parte a credincioșilor. Cei mai mulți ascultă Sfânta Slujbă de afară.

Capela din parc este și ea o astfel de biseriță. Este numai un sămbure mititel din care crește un copac uriaș.

Născut ca reîntrupare și perpetuare a unei vieți de copil, stinse prea de timpuriu, parcul este

UN OM NOU!...

Se vorbește insistent despre necesitatea „aparitiei” unui om nou, ca o chemare a vremurilor.

Fiindcă fiecare înțelege aceasta cum vrea, este bine să ne lămurim asupra unei probleme, care a frământat mintea oamenilor aleși din cele mai îndepărtate timpuri.

Ființa umană se deosebește cu deosebire de animal tocmai prin facultatea ce o are de a se forma, perfecționându-se, atât prin moștenirile ancestrale, care devin deprinderi, obiceiuri, tradiții, cât și prin arta educației, care nu este la îndemâna oricui.

De aici rezultă că fiecare neam are o anumită conformație spirituală, moștenită de-a-lungul veacurilor, dela generațiile trecute, din mediul geografic în care s'a dezvoltat și din ambianța sufletească a comunității, din mijlocul căreia s'a născut.

Educația, adică creșterea aleasă, din familie, școală și societate, trebuie să clădească numai pe baza solidă a moștenirilor individuale și naționale, cu legile ei de un caracter general.

Cu alte cuvinte, nicio doctrină pedagogică împrumutată și transplantată *tale quale* la alt neam, nu poate da rod sănătos.

Acest lucru s'a dovedit și continuă să se dovedească pe fiecare zi.

Prin urmare, este clar că încercarea de a transforma oamenii după un calapod strein, n'a dat roade niciodată și nu va putea da nici în viitor, ca tot ce este în contra naturii.

Formarea unui om sănătos la trup și la minte este un ideal, urmărit permanent de toată elita umanității. „Noutatea” creării numai în acest sens poate fi valabilă, deci: a găsirii mijloacelor celor mai potrivite pentru creșterea unui tineret bine pregătit din punct de vedere intelectual, moral și fizic.

Acest lucru însă nu este cu putință fără a ține seama de tradiție, înțeleasă ca moștenire spirituală. Din vânt și pe vânt nu se poate crea nimic.

Un om nou, format din toate elementele bune ale tradiției, legat solid de realitățile vieții, vremii și națiunii sale, este o dorință a tuturor fiilor neamului românesc.

ION BERCIU

Toate lucrurile ține-le la oarecare distanță, numai sufletul apropie-l, cât mai mult de Dumnezeu.

La mormântul preotului Oct. Hărșian

În momentul când inimile noastre erau înviorate de bucuria ce ne-o oferea praznicul Învierii, un iubit frate și împreună lucrător în via Domnului primea pe patul suferințelor ultimele asalturi ce i le da puterea morții.

O scurtă comunicare ne-a vestit; tristul și neașteptatul desnodământ al trecerii din viața pământească a preotului Octavian Hărșianu, din parohia Șeulia, prot. Luduș.

Moartea atât de fulgerătoare a colegului, pe care-l știam integru și destul de robust, ne-a adus aminte de cuvintele psalmistului: „Iată cu palme nemăsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea Ta” (Ps. 38, v. 7).

Pioasa slujbă a înmormântării s'a

făcut de un grup de șase preoți, Vineri 26 Aprilie a. c.

Trupul neînsuflit a fost ridicat și transportat apoi de cei șase preoți până la bisericuța pentru înălțarea căreia adormitul depusese mult zel.

Scene deosebit de mișcătoare s'au petrecut în momentul când sicriul cu rămășițele pământești au fost așezate în mormânt. Sfâșiați de durere, soția și copiii patru la număr, își plâneau pe bunul lor părinte care-i lăsa de acum înainte numai în grija celui de Sus...

Un sentiment de milă ne-a cuprins toată ființa, văzând o despărțire atât de tragică.

Preoții D. Giurgiuca și Ioan Todea au scos în relief activitatea prodigioasă desfășurată în parohie, în

destinat tineretului și deci bisericuța va avea și ea aceeași destinație. Cei care cresc și se întăresc în trup, trebuie să crească și să se întărească și în suflet.

Astăzi, la cea dintâi liturghie, este de față ctitorul, câțiva prieteni și admiratori și un grup de studenți. Liturghia este înălțătoare. Ecteniilor din altar le răspunde corul studenților în același ton de adâncă și pioasă religiozitate. Cei de față sunt coplesți de măreția momentului: de o parte splendorile firii, creație a veșnicului Dumnezeu, de altă parte preamărirea și gratitudinea omenească pentru toată această revărsare de frumuseți.

Svonul cântărilor ademenește pe unii din vizitatorii parcului. Printre ei se găsește și un ostaș, unul din ostașii de seamă ai țării, având pe piept cele mai înalte semne de vitejie. Și mai era de față și un meșteșugar, care drept mulțumită lui

Dumnezeu și medicului ctitor pentru o vindecare miraculoasă, a făcut bisericii un dar prețios din lucrul și măiestria mânilor sale.

Pronia cerească a făcut să se întâlnească la această primă liturghie ctitorul cu eliberatorul și cu meșterul. Primul, om de carte și de mari realizări în domeniul național și cultural, al doilea om de arme, războinic dărz și neînfricat, iar al treilea meșteșugarul care, sub ocrotirea ostașului, înfăptuește planurile cărturarului.

Acești trei oameni se întâlnesc în fața altarului. Diferiți ca preocupări și ca aptitudini, ei se întâlnesc la dragostea pentru Dumnezeu, pentru lăcașurile lui și pentru credința străbună.

Sub semnul acestei întâlniri s'au deschis, în prima Duminecă din luna Mai, ușile altarului din Parcul Sportiv „Regele Mihai I”.

M. IOSIAȘ

filiile administrate și în cadrele cercului religios „Câmpia”, de regretatul frate în Hristos, Oct. Hărșian.

Preoții C. Gog și S. Vasinca au adus omagiu de recunoștință din partea preoțimii tractuale și a protopopului care i-a fost dintru început, cel mai devotat sprijinitor.

Activitatea desfășurată în parohia Șeulia, merită să fie menționată la loc de frunte. Având sprijinul neprecupețit al sfătuitorului său prot. R. Popa, preotul Hărșian, într'un timp pe care l-am putea numi „record”, reușește să consolideze poziția ortodoxismului în mica parohie, care dispune astăzi de o biserică și teren suficient, atât pentru acoperirea lipsurilor ce le-ar avea parohia, cât și pentru slujitorul dela Altar.

Relatăriile unui fruntaș din parohie, care s'a desprins din mulțimea

imensă ce era prezentă la înmormântare, m'a făcut să văd munca asiduă a câtorva credincioși care au fost capabili de fapte mărețe, dacă au dat ascultare păstorului ce vroia să-i conducă spre limanul mântuirii sufletești și a bunei stări materiale.

Părintele Hărșian și-a făcut datoria până în ultima clipă a vieții sale, la altarul bisericii străbune.

Coborînd țărîna în tăcerea mormântului, ne reamintim cuvintele simple dar care spun multe: „A murit un om! Dar a rămas o faptă vrednică de admirat, o pildă de jertfelnicie pentru toți aceia care dorești să-i conduci spre culmile de lumină cerească”.

Suflet blând, odihnește-te acolo unde nu este nici durere și nici întristare, ci numai viață fără de sfârșit.

Pr. CORNEL GOG

Îndreptar Tipiconal

(Dela 19 Mai—26 Mai 1946)

Dumineca a V-a după Paști, a Samarinencii (19 Mai 1946)

I. *Utrenia de Sâmbătă seara.* După începutul obișnuit, la gruparea glasurilor se cântă 10 stihiri cu „Doamne strigat-am...”, dintre care 4 stihiri ale Învierii gl. IV, 3 ale Înjumătățirii Praznicului și 3 ale Samarinencii împreună cu Mărire... Și acum... toate din Penticostar.

Celelalte rândueli neschimbate până la grupa stihioavnei la care se cântă o stihiră a Învierii pe antifon gl. IV și stihirile Paștilor cu Mărire... Și acum... precum ne arată Penticostarul, apoi rugăciunile obișnuite.

La grupa a treia „a troparelor” se cântă troparul Învierii gl. IV cu Mărire... Și acum... al Înjumătățirii din Penticostar, după care se face otpustul.

II. *La Utrenia de Duminecă dimineața,* după obișnuitul început, urmează pe tropar gl. IV „Dumnezeu este Domnul...” cântat de 4 ori și troparele cu care s'a încheiat Vecernia. Se continuă cu Sedelnele, troparele Învierii, antifoanele și prochiemenul gl. IV cu celelalte rândueli neschimbate.

Catavasiile Paștilor cu condacul, icosul Înjumătățirii și sedelnele Samarinencii după peasna a III-a, con-

dacul și icosul Samarinencii din Penticostar după peasna a VI-a Sfetilna Paștilor cu Mărire-sfetilna Samarinencii, Și acum... a Înjumătățirii Praznicului. Hvalitele cu 8 stihiri și anume 5 stihiri ale Învierii gl. IV și 3 ale Samarinencii cu Mărire... toate din Penticostar. După Și acum... „Prea binecuvântată ești...” apoi Doxologia mare și troparul de încheiere „Astăzi mântuirea...”

III. *Liturghia* cu antifoanele și fericirile având stihirile arătate în Penticostar, iar după Vohod troparele Învierii, Înjumătățirii, Mărire... condacul Samarinencii, iar Și acum... al Înjumătățirii Praznicului.

Marti, Pomenirea Sfinților Împărați Constantin și Elena (21 Mai 1946)

I. *Vecernia de Luni seară.* După începutul obișnuit avem 6 stihiri cu „Doamne strigat-am...”, dintre care 3 ale Înjumătățirii iar 3 ale Sfinților cu Mărire... din Mineu, apoi cu Și acum stihira din Penticostar. La gr. II și III se cântă Măririle-Sfinților din Mineu, iar restul din Penticostar ca de obicei.

II. *Utrenia* acestei zile se face cu începutul obișnuit, combinând slujba Înjumătățirii cu a Sfinților. Se cântă și polieleu cu pripelele Sfinților, Ca-

FĂCLIE

*Aș vrea să fiu făclie arzând spre a Ta slavă,
Mistuitoare-Ți foc făptura mea firavă*

*S'aprinde și să soarbă, — fără-mă n'nestulării
Măririi Tale sfinte, — cu jertfele cântării...*

*Aș vrea să fiu făclie c'aceea ce 'n biserică
Lumină tresăltândă revărsă 'n întuneric,
Veghind lângă Scriptură, — mulțimii, — deslușirea
Cuvântului Tău sfânt, — ce-aduce fericirea...*

*Aș vreau să fiu făclie, umilă și curată,
În jur vestind viața prin tremur și lumină;
Să mă topesc în picuri, iubire n'fierbântată,
Iluminând pe-acela ce vine de se 'nchină...*

*Aș vrea să fiu făclie, — ce sufletu-și întinde
Mai sus, mereu mai sus, — nălțându-și dogorirea,
Stând neclintită jertfă pe-altarul cel divin,
Păzind vieții Taine ce-aduc desăvârșirea...*

I. RĂILEANU

nonul Înjumătățirii Praznicului cu condacul și icosul Sfinților din Mineu după peasna a VI-a. Sfetilnele Sfinților cu a Praznicului. La hvalite stihirile Sfinților cu Mărire... din Mineu, și acum... al Praznicului, apoi Doxologia cea mare.

III. *La Liturghie* antifoanele, fericirile; troparele și condacele Sfinților și Praznicului.

La slujbele de toate zilele din această săptămână se cântă troparele și stihirile Înjumătățirii Praznicului, combinate cu ale Samarinenții, până în Miercurea săptămânii la Liturghie,

apoi în zilele următoare troparele și stihirile Samarinenții cu ale Învierii și Canonul Samarinenții combinat cu al Mineului până în Sâmbăta săptămânii la 25 Mai 1946, în care se face pomenirea celei de a treia aflări a cinstului cap al Sf. Ioan Botezătorul. Rânduiala slujbelor din această zi se urmează ca și la ziua Sfinților Împărați Constantin și Elena, din Mineu și Penticostar, dar fără a se combina cu slujba Înjumătățirii, care precum am amintit, s'a încheiat cu Miercurea acestei săptămânii.

Prof. Dr. V. PETRAȘCU

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Cluj. La Curtea marțială diu localitate s'au pronunțat recent următoarele sentințe: Füstös Iosif și Sandor Iosif din Cluj au fost condamnați la 6 luni, respectiv la un an închisoare corecțională, pentru asociație contra liniștii publice. Numiții au îndemnat în anul 1940 trupele maghiare să facă arestări abuzive în rândurile Românilor din localitate.

Individul Farkas Ioan din comuna Telechiu, jud. Bihor, a fost condamnat la 1 lună închisoare corecțională și 50.000 lei amendă pentru ofensa simbolului național al Statului român.

Cluj. Consiliul Facultății de Drept din Cluj având în vedere memoriul studenților precum și dispozițiunile art. 8 și 30 din legea 285/1945 a hotărât:

Se fixează o sesiune extraordinară de examene pe timpul dela 20—27 Mai 1946. În această sesiune se pot prezenta numai studenții înscriși în baza dispozițiunilor legii Nr. 275 1945 precum și acei studenți care și-au întrerupt frecvența dar nu s'au putut prezenta la examene din cauza că au fost pe front. Inscriserile se fac dela 15—19 Mai a. c.

Cluj. Știrea sosită dela Paris despre anularea dictatului dela Viena a produs o mare bucurie în sufletele tuturor Românilor.

Ea s'a răspândit ca fulgerul. Populația românească din Cluj aflând că nedreptatea care ni s'a făcut la Viena la 30 August 1940 a fost reparată la 7 Mai 1946, a manifestat de bucurie. Primul gând al tuturor, în aceste momente solemne, a fost acela de a mulțumi lui Dumnezeu.

Așa se explică faptul că în frunte cu drapelul național studențimea și poporul s'au îndreptat din primul moment spre Catedrala ortodoxă, de unde cu nădejdea unei reîntoarceri au plecat și în 1940, și ingenuchinând acum, ca și atunci, au cântat cu toții „Cu noi este Dumnezeu...” Dreptatea a învins.

EXTERNE

Paris. Transilvania va rămânea românească. Consiliul celor patru miniștrii de externe a luat următoarea hotărâre cu privire la frontiera româno-ungară:

„Deciziunea sentinței dela Viena din 30 August 1940 este declarată nulă și neavenită. Frontiera dintre România și Ungaria, așa cum exista la 1 Ianuarie 1938, este restabilă prin prezentul acord.”

Paris. În conferința celor patru miniștrii de externe s'a discutat asupra controlului internațional al navigației pe Dunăre. Dl Bevin, ministrul afacerilor străine al Marelui Britanii, a propus ca tratatul de pace cu România să conțină o clauză pre-

văzând un regim internațional al navigației pe Dunăre.

Dl Molotov, ministrul afacerilor străine al Uniunii Sovietelor, s'a opus acestei propuneri cerând ca problema Dunării să nu fie discutată de marii patru, ci să se convoace ulterior o conferință specială a Dunării. Ea ar trebui să cuprindă, — după părerea d-lui Molotov — nu numai puterile semnatare ale tratatului de pace cu țările dunărene, ci toate statele riverane ale Dunării, chiar dacă sunt din rândurile celor învinse în acest războiu. Nu s'a luat nicio hotărâre în urma acestei discuții.

Paris. Tot în decursul conferinței celor patru miniștrii de externe, dl Byrnes a propus ca într-o clauză a tratatului de pace ce va fi încheiat cu România să se prevadă libertatea comerțului Națiunilor Unite în România. Ministrul de externe sovietic a subliniat că nu este indispensabilă o asemenea dispoziție din tratat. Problemele economice au fost atunci trimise spre examinare unui comitet însărcinat să prezinte un raport conferinței.

Paris. Într-o ședință a celor patru miniștrii de externe s'au discutat probleme în legătură cu tratatul de pace cu Bulgaria și s'a început discutarea tratatului de pace cu Ungaria și a nume problema reparațiilor. Nu s'a luat nicio hotărâre.

Paris. Se crede că Italia a acceptat în principiu să treacă fostele sale colonii sub tutelajul Organizației Națiunilor Unite.

Londra. Cabinetul britanic a ținut o ședință specială sub președinția dlui Atlee. Ședința a avut drept scop examinarea ultimelor rapoarte asupra situației alimentare mondiale și mai ales din India și Germania.

Tokio. D. Hover, a părăsit Tokio, plecând la Washington unde va raporta președintelui Truman asupra situației alimentare în lume.

Budapesta. Conte Mihail Károly care a stat timp de 27 ani în exil în Anglia, s'a înapoiat în Ungaria.

Tokio. Împăratul Japoniei a convocat noul Parlament japonez pentru ziua de 15 Mai.

Informațiuni

Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae plecând la București pentru a lua parte la ședințele Academiei Române, va lipsi două săptămâni din Cluj.

Aducând acest lucru la cunoștința cucerniceii noastre preoțimi, care ar avea ceva de lucru cu Prea Sfinția Sa în acest timp, o invităm să și amâne plecarea până la reîntoarcerea Prea Sfinției Sale la reședință.

Ziua de 10 Mai la Cluj. Praznicul zilei de 10 Mai din anul acesta a prilejuit, la Cluj, o sărbătoare din cale afară de impresionantă.

De dimineața piața Catedralei noastre a fost plină de credincioși care așteptau începutul serbării. La ora 10 a. m. s'a oficiat un Te-Deum în Catedrală, la sfârșitul căruia Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae a arătat în cuvinte calde însemnătatea acestui praznic pentru Biserică și pentru Tară.

Au fost de față autoritățile militare și civile.

Restul programului s'a desfășurat în piața Catedralei, unde au vorbit Dl Gen. V. Atanasiu, prefectul județului și alți câțiva vorbitori.

După trecerea în revistă a armatei, a urmat defilarea. În ținută sobră și plină de avânt, mai bine de două ore a trecut prin fața tribunei mândra noastră armată, studențimea universitară, elevii școalelor de toate gradele, pentru ca seria să o încheie tărani din satele învecinate. Frumos îmbrăcați, cai și călăreți, care alegorice, tineri și bătrâni, femei și copii, au adus cu ei tot sufletul român-

mului nostru dornic de viață și de dreptate.

Sărbătorirea zilei de 10 Mai la Cluj atestă încă odată mai mult legătura indestructibilă care este între Coroană și popor. Sufletul românismului însuși s'a manifestat cu o spontaneitate impresionantă.

Concert religios. În după masa zilei de 5 Mai c. s'a ținut în biserică Sf. Nicolae de pe Calea Regele Ferdinand din Cluj un concert religios dat de Corul acelei biserici, cu un rezultat moral peste așteptări de bun. A dirijat Dl. Al. Teognoste.

În cadrul concertului a conferențiat P. C. Pr. I. Todoran, prof. de Teologie, scoțând în evidență rolul cântării în viața spirituală a credincioșilor.

Cedând insistențelor depuse de auditori, concertul se va repăți în ziua de 26 Mai c. în catedrală.

Anunțăm pe cucernicii noștri preoți că obținând suficiente cantități de bumbac pentru fabrica de lumânări, nu mai avem lipsă de cânepă.

PARTEA OFICIALĂ

1—2

CONCURS

Pentru completarea postului de cântăreț bisericesc din parohia Prundul Bârgăului, protopopiatul Bistrița, devenit vacant prin demisia din cauză de boală a titularului, se publică concurs cu termen de 15 zile de data primei publicări în organul oficios al eparhiei „Renașterea”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat, dacă alesul va avea calificarea corespunzătoare.

2. Venite stolare din parohie.

Candidații își vor înainta, în termen, cererile însoțite de actele corespunzătoare la oficiul parohial Prundul Bârgăului și cu prealabila aprobare se vor putea prezenta la biserică, pentru a face cunoștință cu poporul.

Consiliul parohial va face apoi propunerea Veneratului Consiliu Eparhial, pentru numirea celui mai corespunzător.

În înțelegere cu Consiliul parohial din Prundul Bârgăului.

Prundul Bârgăului la 17 Martie 1946.

Peședinte-Paroh: Pr. Gavil Relea

Secretar: Teodor Useriu

Nr. 2407/1946. Aprobata.

Din ședința Consiliului Eparhial dela 30 Aprilie 1946.

NICOLAE
Episcop

V. Bogdan
secretar eparhial

2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III-a Bucium-Sat se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.

2. Folosirea sesiunii parohiale în mărime de 3 jug. 872 st.

3. Venitele stolare obișnuite în parohie.

4. În lipsă de casă parohială, Consiliul parohial fixează și achită în fiecare an chiria necesară.

Parohia se află pe șoseaua Abrud-Aiud la 5 km. depărtare de orașul Abrud.

Candidații își vor înainta cererea, însoțită de actele necesare, Ven. Consiliu Eparhial din Cluj, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii și să servească numai cu aprobarea oficiului protopopesc Abrud.

Oficiul protopopesc Abrud în înțelegere cu Consiliul parohial din Bucium-Sat.

Nr. 2192/1946.

Aprobat din ședința Consiliului eparhial dela 25 Aprilie 1946.

NICOLAE
Episcop

V. Bogdan
secretar eparhial

Nr. 154/1946.

3—3

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a Văleni, protopopiatul Lăpuș, Eparhia Cluj, devenită vacantă prin transferarea titularului.

Cererea de concurs se va înainta în 30 zile dela prima apariție în „Renașterea” la P. Ven. Consiliu Eparhial în Cluj cu documentele necesare.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform pregătirii.

2. Sesiunea parohială cca 9 jug. Casă parohială nu este.

3. Bir o merță de cucuruz nesfărmat și o zi de lucru ca în trecut, conform ordinului Nr. 1734/1946 Cons. Ep.

4. Stolele obișnuite.

Concurenții, cu aprobarea P. S. Episcop și cu avizul protopopului tractual, se vor prezenta în parohie pentru a servi ori cânta și predica, făcând cunoștință cu credincioșii.

Cererile intrate după termen nu se vor lua în considerare.

Tg.-Lăpușului, la 2 Aprilie 1946.

Șt. Gheție, protopop.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj